

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1924

Τεύχος Πρώτον

Ἀριθμὸς φύλλου 140

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περί ἀναγνωρίσεως ὡς κοινότητας ἐν τῇ Ὑποδιοικήσει Παιονίου τοῦ συνοικισμοῦ Καλουδῆ.....	1
Περί δημοπρασίας λιγνιτωρυχείων Μπανίτσας καὶ Σόροβιτς.....	2
Περί τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Ἰουνίου 1919 ἀπερὶ καθορισμοῦ τοῦ δικαιοῦματος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου ἐκ τῆς καταχωρήσεως τῶν ἐμπορικῶν ἐπωνυμιῶν.....	3
Περί κυρώσεως χορηγήσεως τοῦ ἄδρου τοῦ Πάσχα εἰς τὰ προσωπικῶν τροχιδορῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς—Περσέων—Θεσσαλονίκης καὶ Καλαμών.....	4
Περί παραγγῆς ἀδείας εἰς κοινοτικὸν Συμβούλιον κοινότητος Κορφαῦ συλλογῆς ἐδάφιν διὰ τὴν κατασκευὴν ἀραιζιτῆς ὁδοῦ Λεωνιδίου—Κορφαῦ—Σπάρτης.....	5
Διόρθωσις ἡμερησίως ἐκ τῶν Ν. Δ. ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Δ. ἀεμίσιον Ὑποθηκαρχεῖων.....	6
Διόρθωσις ἡμερησίως ἐκ τῶν Διατάγματ. ἀπερὶ ἀντικαταστάσεως δικαιοῦματος Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων κληροδοτήματος Δ. Ζιτταίου.....	7

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περί ἀναγνωρίσεως ὡς κοινότητος ἐν τῇ Ὑποδιοικήσει Παιονίου τοῦ συνοικισμοῦ Καλουδῆ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπ' αἴψει τὰ ἄρθρα 2—6 καὶ 11 τοῦ νόμου 1051 τοῦ 1917 ἀπερὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως δήμων καὶ κοινότητων ἐν ταῖς Νέαις Χώρας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπερὶστασμέν καὶ διατάσσμεν

Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ἐν τῇ Ὑποδιοικήσει Παιονίου ὁ συνοικισμὸς Καλουδῆ ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότητος Καλουδῆ μετὰ τῶν ὁμώνυμων συνοικισμῶν ἀποσπόμενος τῆς κοινότητος Δημόπολης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημόσιον καὶ ἐκτελεστικὸν τὸ Διάταγμα τούτου.

Ἐν Αθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Π. Ἀραβαντινός

(2)

Περί δημοπρασίας λιγνιτωρυχείων Μπανίτσας καὶ Σόροβιτς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπ' αἴψει τὸ ἄρθρον μόνον ἐδάφιν 4 τοῦ νόμου 530 τοῦ 1914 περὶ μεταλλευτικῆς ἐρευνῆς τῶν Νέων Χωρῶν, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἀπερὶστασμέν καὶ διατάσσμεν.

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν κερωρῶμενος ἡ ἐπιμεταλλευσίς δύο τμημάτων τοῦ διὰ Β. Διατάγματος τῆς 5)24 7)βρίου 1918 ἐξικεθέντος τῆς παραχωρήσεως πρὸς ἰδιώτας ἐθνικῶν λιγνιτωρυχείων Μπανίτσας καὶ Σόροβιτς τοῦ νόμου Φλωρίνης.

Τὸ πρῶτον τμημα ὑπὸ τὸ ὄνομα λιγνιτωρυχείου Μπανίτσας ἔχει ἔκτασιν στρεμμάτων 70 χιλιάδων καὶ τὰ ἐξῆς ὄρια. Σιδηροδρομικὸς σταθμὸς Ἐξίσου. Ἐκείθεν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Μπανίτσας. Ἐκείθεν τεθλασμένη διὰ τῶν χωρίων Μπαρτολόμ, Λεσκοβίτς, Νεγκοβάνι. Ἐκείθεν εὐθεία μέχρι τοῦ ἀρχικοῦ σημείου σιδηροδρ. σταθμοῦ Ἐξίσου.

Τὸ δεύτερον τμημα ὑπὸ τὸ ὄνομα λιγνιτωρυχείου Σόροβιτς ἔχει ἔκτασιν περίπου 32 χιλιάδων στρεμμάτων καὶ ὁρίζεται. Πρὸς βορρῶν διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ σταθμοῦ Παταλὶ μέχρι σταθμοῦ Σόροβιτς. Πρὸς δυσμῶν δι' εὐθείας ἐνοῦσης τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν Σόροβιτς καὶ τῶν χωρίων Γουλοῦντσι καὶ Ἐλεβες μέχρι τοῦ ποταμοῦ. Πρὸς ἀνατολῆς διὰ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς λίμνης τοῦ Ὀστρέβου μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Παταλὶ.

Ἡ ἐργολαβικὴ ἐπιμεταλλευσίς ἐκάστου τμηματος θέλει δοθῆ κερωρισμένως κατὰ τὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν καὶ διέπεται ὑπὸ τῶν ἐξῆς εἰδικωτέρων ὄρων.

Α. Διάρκειά καὶ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διάρκειά τῆς παρούσης συμβάσεως ἔρχεται εἰς τέλος πέντε (25) ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὴν ἀναδειχθέντα πλειοδότην, τῆς ἀπορρίψεως περὶ ἀρκείας τῶν προκητικῶν τῆς δημοπρασίας. Ἀλλὰ καὶ ἢν περίπτωσιν μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐκδοθῆ ἐκ νέου ὁ γῶρος τοῦ μεταλλείου εἰς ἐργολαβικὴν ἢ δι' ἀπ' εὐθείας συμβάσεως ἐπιμεταλλευσίαν ὁ τῶς ἐργολάβος προτιμᾶται πρῶτος ἐπὶ ἰσῶς ὅροις.

2. Σιωπηρὰ ἀναμίσθωσις δὲν γινέται. Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τοῦ χρόνου τῆς συμβάσεως ταύτης, ἐὰν ὁ ἀναδειχθὼς πλειοδότης ἐξακολουθήσῃ διακατεχεῖν τὸ μίσθιον λιγνιτωρυχείου, ὁφείλει νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Δημόσιον, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης συμβάσεως μισθωμῆτος καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 φέρων καὶ δογ. 150 δι' ἐκάστην ἡμέραν καθυστερήσεως.

3. Ὁ ἐργολάβος δικαιοῦται εἰδοποιεῖν ἐξ ἡμέρας πρότερον νὰ λήθ μονομερῶς τὴν σύμβασιν ὑποτεθήσασθε θέλη ἐπὶ ἔργον ἀρμένον τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 13.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀντικείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι ἡ ἐπιμεταλλευσίς ὁ μεταλλευτικὸς γῶρος, ὅστις περιλαμβάνεται εἰς τὸ κριωτέρω ὄριον.

2. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ ὁρίων τοῦ γῶρου τούτου πρὸς γειτονικὸς μεταλλευτικὸς γῶρους ἔσται κερωρικῶς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ὁτινὸς ἢ κρίσις δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ετήσιον μισθώμα. Άρθρον 3.

Ο εργολάβος οφείλει να καταβάλη κατ' έτος εις το δημόσιον τὸ ετήσιον μισθώμα πρὸς ἕκαστον ἀποπέμψαν χρυσῶν ὀριζόμενον ἐπὶ τῆ προσφορά.

Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλεται καὶ ἂν ἐπὶ οὐδεμίᾳ ἐγένετο παραγωγή εἰς δύο δόσεις εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ἐξαμηνίας.

Ἐλάττωσις τοῦ μισθώματος τοῦτου δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἐὰν ἐπὶ ἀνωτέρα βία παρεκώλυσε τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας, πλὴν ἂν ἡ παρεκώλυσις ἐπῆλθε ἐκ παλαιμικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὰ δύο πρώτα ἔτη τῆς συμβάσεως πρὸς διευκόλυνσιν τῆς κατασκευῆς ἐγκαταστάσεων τὸ ετήσιον μισθώμα περιορίζεται εἰς τὸ ἡμισυ.

Ἡ εἰσπραξις τοῦ μισθώματος γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Άρθρον 4.

Ἐπὶ πλεόν τοῦ κατὰ τὰ ἀνω ποσοῦ εἰσπράττεται ἰδιαιτέρως καὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/10 τοῦ ἐνοικίου καταβαλλομένου κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἀνω ὅρους καὶ προθεσμίας, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ὅρος ἢ τέλος ἐφ' ᾧ ἔσται ἐπιβληθῆ κατὰ τὰς νομίμους διαρρυθμίσεις.

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς συμβάσεως ταύτης ὁ εργολάβος οφείλει νὰ καταβάλῃ καὶ τὸν κεκκαυμένον ἐτήσιον σπρεμιατικὸν ὄρον ὑπολογιζόμενον ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἐνοικιασθείσης ἐκτάσεως.

Άρθρον 5.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκμετάλλευσίς παντὸς ἑτέρου μεταλλεύματος ὑπὲρ ἢ ἐξωτὴν εὐρέθῃ ἐντὸς τοῦ πρὸς ἐκμετάλλευσιν χώρου.

Ἐὰν ἤθελεν εὐρέθῃ τοιοῦτον ἕτερον μέταλλευμα ὁ εργολάβος οφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὲρ ἐπιφυλάσσει ἐκυτῷ τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ τοῦτο κατὰ τοὺς κειμένους νόμους. Κατὰ τὴν διάθεσιν ταύτην ὁ ἀναδειχθεὶς ἤδη εργολάβος κέρχεται δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ ἴσας ἡρας.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ εργολάβου

Άρθρον 6.

1. Ο εργολάβος δικαιούται νὰ ἐξορύσῃ καὶ χρησιμοποιῇ κατὰ βούλησιν τὸν ἐν τῷ μισθῷ λιγνίτην, πῶλλον τοῦτον πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος καὶ λογαριασμὸν εἴτε αὐτοῦσιον, εἴτε κατόπιν καταργήσεως.

2. Ἐπίσης ὁ εργολάβος δικαιούται νὰ χρησιμοποιῇ καὶ ἐκμεταλλεῖται ὑπάρχοντα ἐλεύθερα ἐθνικὰ λατομεῖα.

3. Τέλος δικαιούται νὰ καταλαμβάνῃ, χάριν τῆς ἐκμεταλλεῦσεως τὰς ἐντὸς τοῦ μισθίου ἐθνικὰς γαίας, ἀνεὺ ἰδικιτέρας ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου Δημοσίου.

Ἀν χάριν τῆς ἐκμεταλλεῦσεως ἀνεγκραστικὰ ἀπῆλλατριώσεως ἰδιοκτητῶν γαίων ἢ κτημάτων βαρύνουσι τὸν εργολάβον μετὰ δὲ τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως περιέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Άρθρον 7.

Κατὰ τὰ δύο πρώτα ἔτη τῆς συμβάσεως ταύτης ὁ εργολάβος οφείλει νὰ ἐγκαταστήσῃ λιγνιτὴν Ντεκωβὴλ ἢ ἐνἄκειρον σιδηρόδρομον μεταφορᾶς λιγνίτου μέχρι τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Μαναστηρίου-Θεσσαλονίκης.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ εργολάβος κηρύσσεται ἐκπτώσις καὶ ἡ κατατεθειμένη ἐργασία κατασχεύεται.

Ο Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οικονομίας κατόπιν συμφώνου τριμνημοδοτήσεως τοῦ Τριμνημοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὑπηρεσίας Μεταλλείων, δικαιούται νὰ χρησιμοποιῇ εἰς τὸν εργολάβον ἐναλλοτῶν παρακτῶν δια τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τοῦτου, ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ συμπλήρωσις δὲν ἐπιτελεθῇ ἐντὸς τῶν δύο πρώτων ἐτῶν ἐνεκαὶ ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων δεδικαιολογημένων ἀφορμῶν. Διὰ τὸ τμήμα Μπεκνίτση ἐὰν κί εἰς τὸ

ὄρυγείῳ ὑπάρχουσιν ἐγκαταστάσεις μεταφορᾶς τεθειῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ εργολάβου, ὁπότε περιττεῖται ἡ κατασκευὴ νέας γραμμῆς, ὁ εργολάβος θὰ καταβάλλῃ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πρόσθετον ετήσιον μισθώμα πλεόν πεντακοσίων δραχμῶν χρυσῶν.

Άρθρον 8.

1. Ο εργολάβος ὑποχρεούται ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας καὶ τὴν τακτικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐντὸς μῆνος τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐξορύξιν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, νὰ διατηρῇ ὡς διευθυντὴν τῶν ἐργασιῶν ἐπιστήμονα μηχανικὸν νὰ ἐπιμελήται τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἔργων καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ νὰ συμμορφοῦται ἀπαρεγκλίτως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἐκδιδόμενας διατάξεις τῆς ὑπηρεσίας τῶν Μεταλλείων.

Ἰδικιτέρως ἀπαγορεύεται ἡ ἀρπακτικὴ ἐξορύξις τοῦ μεταλλεύματος καὶ πᾶσα ἐργασία καθιστώσα δυσχερῆ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μισθίου μεταλλείου ἢ μειούσα τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς γενησομένης ἐγκαταστάσεις, ὁ εργολάβος οφείλει νὰ διατηρῇ πᾶσας ταύτας ἐν καλῇ καταστάσει καὶ νὰ ἐκτελέσῃ δι' ἴδιον ἐξόδων πᾶσας τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐξ ἀμελείας τοῦ εργολάβου ἐπίκειται κίνδυνος βλάβης τῶν ἐγκαταστάσεων, τὸ Δημόσιον δικαιούται νὰ ἐνεργήσῃ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ἀπαιτουμένην ἐπισκευήν, εἰς βάρος τοῦ εργολάβου, κατὰ τὴν δαπάνην ἐκ τῆς κατωτέρω ἐργασίας.

Άρθρον 9.

1. Ἐπίσης ὁ εργολάβος ὑποχρεούται νὰ προφυλάσῃ τὸν χώρον τοῦ μεταλλείου καὶ νὰ προστατεύῃ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ἀσπῶν διὰ λησμον τοῦτου καὶ πᾶσαν ἀγωγὴν διὰ τὴν προστασίαν τῆς νομῆς καὶ κατοχῆ τοῦ μεταλλείου τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεων, τῶν ἐξωρυγμένων μεταλλευμάτων, τῶν ἐν αὐτῷ λατομείων κλπ.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῷ μεταλλεῖῳ συμβησομένα ἐργατικά δυστυχήματα ὁ εργολάβος ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ σχετικοῦ νόμου ΒΩΜΑ' ἀπερὶ Ταμείου Μεταλλευτῶν.

Άρθρον 10.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν εἰς καύσιμον ὑλὴν ἀναγκῶν τῶν περιούκων, ὁ εργολάβος ὑποχρεούται νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν συνορευουσῶν πρὸς τὸ μεταλλεῖον κοινοτήτων πεντακοσίους (500) τόννους λιγνίτου ἐτησίως καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῶν δαπανῶν παραγωγῆς prix de revient πλεόν 25 οβολοῦ κέρδους αὐτοῦ.

Πᾶσα μετὰ τοῦ εργολάβου καὶ τῶν κατοίκων διαφωνία ὡς πρὸς τὸ ἀντίτιμον ἢ ἄσων ἀφορᾷ τὰς δικαιολογητικὰς κοινότητας εἰς πόλεις λύεται κυριαρχικῶς ὑπὸ τοῦ ἐπι τῆς Ἐθν. Οικονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπαγορευομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Δ' Μεταβίβασίς τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως δικαιωμάτων

Άρθρον 11.

Ο εργολάβος δὲν δικαιούται νὰ μεταβιβάσῃ τὰ ἐκ τῆς προηγουμένης συμβάσεως δικαιώματά του πρὸς τρίτον ὅρ οἰουδήποτε τύπου, εἰμὴ κατόπιν προηγηθείσης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οικονομίας. Δικαιούται ὅμως νὰ συστήσῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου Ἀνοώνιον ἢ ἡμέρορρυθμον ἢ ἑτερορρυθμῶν Ἐταιρίαν, εἰς ἣν νὰ μεταβιβάσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα. Ἐν τῇ περιπτώσει συστάσεως Ἀνοώνιου Ἐταιρίας, τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα, ὡς εἰσφορᾶ, ἐκτιμῶνται κατ' ἀξίαν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2190' ἀπερὶ Ἀνοώνιων Ἐταιρειῶν. Ἐφ' ὅσον συσταθῇ τοιαύτη Ἐταιρεία, αὐτὴ οφείλει νὰ ἦ Ἑλληνικὴ καὶ εἶν ἔδραν ἐν Ἀθήναις ἢ Θεσσαλονίκῃ. Τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας οφείλουσι νὰ εἶσι τοὺλάχιστον κατὰ τὰ 3/5 Ἑλλήνας πολῖται.

Ε Κρατικά διατάξεις και λύσεις της συμβάσεως

Άρθρον 12.

1. Η παράβασις οιοδήποτε βρον της παρούσης συμβάσεως συνεπάγεται την επιβολήν προστίμου εις τον εργολάβον μέχρι δραχμών 95,000 εισπραττομένου εν της εγγυήσεως, ήτις δέον να συμπληρωθή εντός μηνός το βραδύτερον. Εν επωνυμία δε της αυτής ή άλλης παραβάσεως δύναται να απαγγελθή έκπιωσις και εργολάβου και πάντως εξ αυτού δικονομικα δικαιώματα. Αιτίαι τούτων είναι: α) απαγγελτικόν δι' αποφάσεως του Υπουργού της Εθν. Οικονομίας. Διά την έκπιωσιν άπαιτείται γνωμοδότησις του Γνωμοδ. Συμβουλίου των μεταλλείων. Μετά την απαγγελίαν της έκπιώσεως τήσιν ή κατετότερον αναφερομένην εγγυήσιν όσον και αι υπό εργολάβου γινόμεναι συχνήν εγκλισηστάσεις και έργα περιέρχονται εις την κυριότητα του Δημοσίου άνευ αποζημιώσεως τινος.

Πάσα κατά τ' ανωτέρω προβλεπόμενι διαθεσίμω της τεχνικής υπηρεσίας των Μεταλλείων, δεν επιτρέπεται να άμφισβητηθή παρά του εργολάβου ούδ' ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων.

2. Δύο έτη πρό της λήξεως της συμβάσεως ο εργολάβος δεν δικαιούται να απεσυρη ή να αντικαταστήσῃ ούδεν εκ των εις την κυριότητα του Δημοσίου περιεχομένων εγκλισηστάσεων και έργων άνευ άδειας του επί της Εθν. Οικονομίας Υπουργού.

Άρθρον 13.

Μετά την ανωνυμικήν λήξιν της συμβάσεως πάσαι αι εν τῷ μεταλλείω γινόμεναι εγκλισηστάσεις περιέρχονται εις την κυριότητα του Δημοσίου άνευ αποζημιώσεως τινος, ή δε κατάλειθαιμένη εγγυήσις επιστρέφεται εις τον εργολάβον, πλην αν ούτος όφείλει εις τὸν Δημοσίον χρηματικήν τινα ποσότητα άνεκα ιδιουδότητα. Λόγω της γινόμενης εκ της συμβάσεως αυτής. Δεν περιέρχονται εις τὸν Δημοσίον εγκλισηστάσεις βιομηχανικών χρησιμοποιουσών λιγνίτης άλλ' άσχετων πρός τας εγκλισηστάσεις ενμεταλλεύσεως του λαγυμίου.

Ο εν τῷ μεταλλείω υπάρχων εξωρηγμένος λιγνίτης και τ' λοιπά προϊόντα αυτού περιέρχονται εις την κυριότητα του Δημοσίου, άνευ αποζημιώσεως, εάν ο εργολάβος δεν αποκομίση ταύτα το βραδύτερον εντός δύο μηνών από της λήξεως της συμβάσεως.

Τὰ αυτά ισχύουσι και διά την περιπτώσιν παρακλισησε ή οπωσδήποτε λύσεως της συμβάσεως, πλην της περιπτώσεως της έκπιώσεως, όποτε και ή εγγυήσις περιέρχεται εις τὸν Δημοσίον.

Άρθρον 14.

Πάσα μεταξύ Δημοσίου και εργολάβου άμφισβήτησις εν σχέσει πρός τήν εφημερίαν της παρούσης συμβάσεως λύεται διά διαιτησίας, διοριζομένου ενός διαιτητού ύφ' έκαστου εκ των διαφερομένων μερών. Ος επιδιαιτητής γορησιμωδιν πάντοτε ο Πρόεδρος των εν Αθήναις Επειών.

Η δημοπρασία αυτή γινέσεται εν Αθήναις και εν τῷ Υπουργείω της Εθνικής Οικονομίας δι' έκαστον των άνω δύο τμημάτων κεχωρισμένως, την 1 Οκτωβρίου ε. ε. ήμεραν Τετάρτην και ώραν 11 12 π. μ. δι' ενσφραγίστων προσφορών περιεχουσών τὰ κατωτέρω στοιχεία και έκκόπην έκπιωτικής άποτελουμένης εκ τριών άνωτέρω υπαλλήλων του Υπουργείου τούτου, οριζομένου την προσηκουμένην της ως άνω ήμερας.

Οι βουλομένοι να πλειοδοτήσωσι δι' αν οιοδήποτε τμήμα δέον να παρουσιασθώσι αυτοπροσώπως και να παραδώσωσι εις την Έπιτροπήν εντός έσφαραγισμένου φακέλλου αίτησιν καθορίζουσαν τὸ κατὸ τὸ άρθρ. 3 της συμβάσεως ταύτης δικαιώμα του Δημοσίου εις χρυσὰς δραχμάς, ή δε κατακλισησε γινέσεται εις τον προσαναγκάσιν τὸ μεγαλύτερον ποσόν. Η αίτησις αυτή δέον να συνδεδεχεται υπό γραμματίου του Τραπεζίου Παρακαταθηρικών και Δανείων, εμφανίζοντι ότι κατατέθησαν εις αυτό δραχ. 400,000 ως εγγυήσις διά τήν

εκτέλεσιν των εν άρθρῳ 7 εγκλισηστάσεων μεταφορὰς και διά την άκριβή εκπλήρωσιν πάντων των βρον της παρούσης και την εξασφάλισιν της υπογραφής του σχετικού συμβολαίου εντός δεκάτῃ βραδύτερον ήμερων από της κοινοποιήσεως της εγκλισησε εις τον αναδειχθέντα πλειοδότην.

Η εγκλιση ή μή των πρακτικών και τῶν άποτελεσμάτων της δημοπρασίας υπόκειται εις την κρίσιν του Υπουργείου της Εθνικής Οικονομίας.

Η δημοσίευσις και εκτέλεσις του Διατάγματος τούτου επιφέρειται εις τον επί της Εθν. Οικονομίας Υπουργόν.

Εν Αθήναις τῆ 13 Ιουνίου 1924.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας Α. Μητσοτάκης

(3)

Πρόσδιορισμοῦ της Β. Δ. της 5 Ιουνίου 1919 περί καθορισμοῦ του δικαιώματος του Επιμελητηρίου Βόλου εκ της καταχωρίσεως των εμπορικών επωνυμιών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει τὸ άρθρον 1 του Ν. Δ. της 2 Νοεμβρίου 1923 περί προπονησεως του νόμου 184 κλπ. και κατόπιν της υπ' αριθ. 14085 ε. ε. αποφάσεως του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Βόλου, προτάσει του Ημετέρου επί της Εθνικής Οικονομίας Υπουργού, άπεφασισαμεν και διατάξαμεν:

1) Προπονησώμεν τὰ Β. Δ. της 5 Ιουνίου 1919 περί καθορισμοῦ του δικαιώματος του Επιμελητηρίου Βόλου εν της καταχωρίσεως των εμπορικών επωνυμιών και όρίζομεν τὸ δικαίωμα τούτο του αριθ. 14085 Επιμελητηρίου ως έπεται:

- 1) Διά τας άνωνύμους εταιρείας, ύπαρχούσας και ίδρυθησούσας, δραχμαί 300 ανά εν εκατομμύριον μεταχικού κεφαλαίου με άνωτάτην όριον δραχμών 500.
- 2) Διά τας ιδιωτικές επιχειρήσεις. Διά τους μή έχοντας καθάρην προσόδον φρασηγησίου δραχ. 50.
- Διά τους καταβάλλοντας φ. κ. π. μέχρι δραχ. 500 ετησίως δραχ. 75.
- Από 500 μέχρι 1000 δραχ. 100.
- Από 1000 μέχρι 2000 δραχ. 150.
- Από 2000 μέχρι 3000 δραχ. 200.
- Από 3000 και άνω δραχ. 400.

- 3) Διά τὰ ύπεκαταστήματα Τραπεζών δραχ. 500.
- 4) Διά τὰ ύπεκαταστήματα άνωνύμων εταιρειών δραχ. 400.
- 5) Διά τας ίδρυθησούσας επιχειρήσεις (αλλήν άνωνύμων) δραχ. 100.

Ομοίως τὸ Β. Δ. της 28 Δεκεμβρίου 1923 περί καθορισμοῦ του δικαιώματος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Βόλου κλπ. συμπληρωμέν ως εξής:

Διά τους εκτός της έδρας επανήλθρατίας δραχμαί 20 και βιοτεχνίας δραχμαί 15.

Εις τον αυτόν Υπουργόν ανατίθειμεν τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις τῆ 19 Ιουνίου 1924.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας Α. Μητσοτάκης

(4)

Περί κυρώσεως χορηγίας του δώρου του Πάσχα εις το προσφυλικόν Τροχιδορόμιον Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Περιχώραν, Θεσσαλονίκης καὶ Καλαμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 1389 καὶ τὴν σχετικὴν πράξιν τῆς 14' ὑπερβιάσεως ἀπὸ 14 Μαΐου ε. ἔ. τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθεῖσαν μετὰ γνώμῃ τῆς τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσασμεν

Χορηγῆσθαι εἰς τὸ κερδοπικρὸν τῶν Τροχιδορόμιων Ἐταιρειῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Περιχώραν, Θεσσαλονίκης καὶ Καλαμῶν ὡς δῶρον τῶν Πάσχα, ἐκτὸς τῆς ὀργανικῆς ἀντιμισθίας ἡμίσεος μῆδος καὶ τὰ ἀναλογοῦντα προσωρινὰ ἐπιδόματα, πλὴν τοῦ τελευταίως χορηγηθέντος 250δράκμου διὰ τὰς δύο πρώτας Ἐταιρείας καὶ τοῦ ἐτέρου ποσούτου 50 ο)ο διὰ τὴν τελευταίαν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Γ. Ἡσαΐας

(5)

Περί παροχῆς ἀδειῆς εἰς τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς κοινότητος Κοσμᾶ συλλογῆς ἑορῶν διὰ τὴν κατισοκηνὴν ἀμύξιτῆς ὁδοῦ Λεωνιδίου-Κοσμᾶ-Σπάρτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὴν ἀνασφράν τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Κοσμᾶ (Σπάρτης) καὶ 2) τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουνίου τοῦ 1898 (105) Β' διατάγματος (περὶ ἐράνων) ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου τοῦ 1917 (91) ὁμοίου διατάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ὑγεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσασμεν

Ἄρθρον 1

Παρέχομεν τὴν ἀδειαν εἰς τὴν κάτωθι ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ κοινοτικῶν συμβουλίου τῆς κοινότητος Κοσμᾶ καὶ τῶν ἐξῆς μελῶν 1) Παναγ. Θεοδώρου, 2) Νικολάου Ἀπαλοδήμου, 3) Γ. Η. Ρόρρη, 4) Γ. Δ. Ρόρρη, 5) Α. Ν. Πρωθάνη, 6) Κωστ. Γ. Τσεριῶνη, 7) Γεωργ. Δ. Σταθάκη, 8) Παναγιώτου Γ. Κουτζοπούλου, 9) Κοιν. Ἀπαλοδήμ., 10) Χρήστου Π. Μπαλωπάνου, 11) Μιχ. Βαλκιάνη, 12) Γεωργ. Κ. Ρόρρη, 13) Γεωργ. Κ. Κουτσοθεωδωρῆ, 14) Νικολ. Κ. Ρήγα, 15) Παναγ. Ν. Α. Τσεθάνη, ὅπως συλλεγῆ ἑράνους ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κυβερνήσεως, μεταξύ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ ἐξωτερικῷ Κοσμιτῶν, ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς ἀμύξιτῆς ὁδοῦ Λεωνιδίου-Κοσμᾶ-Σπάρτης.

Ἄρθρον 2

Τὰ συλλεγόμενα χρηματικὰ ποσὰ κατατίθενται παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος μετ' ἀντιγράφου τοῦ ἐράνικου καταλόγου ὑπογεγραμμένου παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐπιτροπῆς καὶ τεθεωρημένου παρὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου. Ἀν μετὰ παρέλευσιν μῆος δεκαετίας, λογιζομένης ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου 1923, ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζὴ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔθελε λάβῃ ἐνελθὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας τὸ παραδόσθαι εἰς ὀλίκως εἴτα τμηματικῶς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

τὸ συλλεγὸν καὶ παρ' αὐτῇ κατατεθειμένον ποσὸν εἰς ἐργαζόμεν ἢ Ἐταιρείαν ἐντεταλμένην νομίμως τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ὑποχρεῖται νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς ἕκαστον εἰσφορὰ τὴν εἰσφορὰν τοῦ μετὰ τοῦ τόκου καὶ τοῦ ἐπιτοκίου.

Ἄρθρον 3

Ἐὰν ἐκτὸς τῆς αὐτῆς κατὰ τὸ προαγορευμένον ἄρθρον δεκάμισα ἐπιτευχθῇ ἢ ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τὸν νόμον 236α τοῦ 1920 ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου, τὸ τοῦδ' ἀπομεινῶν περισσεύματα τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ὀριζομένου ποσού τῶν 500 χιλιάδων δραχμῶν δύνανται νὰ διατεθῇ δι' ἐκτέλεσιν ἐτέρων κοινωφελῶν ἔργων ἐν τῇ κοινότητι Κοσμᾶ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συμμορφῶται κατὰ τὰ λοιπὰ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρ' ἐράνων Β' διατάγματος τῆς 11 Ἰουνίου 1898 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου 1917 ὁμοίου Διατάγματος.

Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῆς Ὑγεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ὑγεινῆς κλπ.
Δ. Πάκης

(6)

Διόδοσις ἡμισθημένων

Τὰ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1923 νομοθετικῶν διατάγματος (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. διατάγματος περὶ ἐμισθῶν ὑποθηκοφυλακείων) δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 37α τῆς 24 Δεκεμβρίου 1923 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐφαρμόμως ἐξ ἐφαρμόζομένου χειρογράφου δημοσιεύθη καὶ τὰ τεσσάρων ταῦτα ὑποθηκοφυλακεία ἐμισθῶν ὑποθηκοφύλακας κλπ.) ἀπὸ τῶν ἐξῆς καὶ ὅ ἔχων τὰ πρὸς τὸν ἐμισθῶν ὑποθηκοφύλακας κλπ.) εἰς ὃ καὶ διορίζονται.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης)

(7)

Τὸ ἰον. ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 23 Μαΐου 1924 Διατάγματος (περὶ ἀντικαταστάσεως διοικητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τοῦ κληροδοτήματος Δ. Ζιτσαίου), δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 124 (Τεύχος Α') τῆς 2 Ἰουνίου ε. ἔ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐφαρμόμως ἐξ ἐφαρμόζομένου χειρογράφου δημοσιευθέντος, ἀνακηρύσσεται ὁρθῶς ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 1

Τὰ μέλη τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1924 Β' διατάγματος διορισθείσης διοικητικῆς τοῦ κληροδοτήματος Δ. Ζιτσαίου ἐπιτροπῆς ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς:

- 1) Γ. Κουτσυλιῆς, πρῶην Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Σιδηροδρόμου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.
- 2) Μ. Κούμ, δικηγόρου.
- 3) Κ. Κάτσαρη, παραγγελοδόχου.
- 4) Χ. Διάμπεη, πλοίαρχου τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ
- 5) Ν. Κόρδα, ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγεινῆς κλπ.)